

בעניין: _____ עלאונה ואח'

ע"י ב"כ ידין עילם ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נגד -

מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית ואח'

באמצעות פרקליטות המדינה
צלחה אלדין 29, ירושלים 91010

המשיבים

תגובת העותרים לבקשת המשיבים לחיוב העותר 1 בהוצאות

1. בהתאם להחלטת כבוד הרשמת לוין, מיום 1.4.2008, מתכבדים העותרים להגיש את תגובתם לבקשת המשיבים, מיום 15.5.2008, לחיוב העותר 1 (להלן: **העותר**) בהוצאות.
2. ראשית ייאמר כי מטבעה של עתירת הביאס קורפוס מסוג העתירה דנא, שהיא מוגשת שלא ביוזמתו של הנעדר והיא בבחינת "זכין לו לאדם שלא בפניו" (משנה, גיטין א, ו). עתירות מסוג זה מוגשות לאחר שהעותר 2 (להלן: **המוקד להגנת הפרט**) והמשיב 2 עשו כל שניתן על מנת לאתר את הנעדר אך ללא כל הצלחה ולאחר שבני משפחתו של הנעדר נתנו הסכמתם להגשת העתירה.
- היות ובסופו של יום התברר כי העותר כלל לא היה עצור, הרי שאין ספק כי לו היה נשאל העותר, אשר לא ידע על הגשת העתירה, אם ברצונו להגיש את העתירה, היה משיב בשלילה. לפיכך, לא ברור באם ישנו בסיס משפטי לבקשת המשיבים להטיל עליו הוצאות.
3. העותרים טענו טענה דומה בפני בית המשפט הנכבד בעתירה אחרת, אשר עסקה בנושא דומה ואשר אף בה ביקשו המשיבים כי העותר (ולא המוקד להגנת הפרט), יחויב בהוצאות המדינה (בג"ץ 4175/08 **מחמוד נ' מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית**. להלן: **עניין מחמוד**). בפסק הדין הביאו כבוד השופטים את טענת העותרים, לפיה "העותר 1 כלל לא היה מעורב בהגשת העתירה, ובוודאי שלא היה מעוניין בה" אך כבוד ההרכב לא נדרש לטענה זו היות ובקשת המשיבים נדחתה מטעמים אחרים.
- פסק הדין בעניין מחמוד מצורף כנספח ע/3.
4. בעניין מחמוד נקבע:

איננו רואים מקום בנסיבות להטלת הוצאות על העותר, שממילא סיכויי גבייתן בודאי לא יהיו גבוהים. ועוד, הדיאלוג בכגון דא בין עמותה העוסקת בזכויות ובין גורמי הממשל, באמצעות מחלקת הבג"צים, הוא - אף בנסיבות כאלה - מאופיה של מדינת חוק, מדינה יהודית ודמוקרטית.

5. לעניות דעת העותרים, ההנמקה שבפסק הדין בעניין מחמוד יפה גם לעניין העתירה דנא.
6. עוד יש להוסיף כי טענתם של המשיבים, בסעיף 19 לבקשתם, לפיה הטלת ההוצאות על העותר נדרשת "גם על מנת להרתיע מהגשת עתירות סרק למתן צו הביאס קורפוס", מוכיחה כי כוונתם האמיתית של המשיבים הינה להרתיע את המוקד להגנת הפרט מהגשת עתירות הביאס קורפוס, שהרי לא ברור כיצד חיוב העותר 1 בהוצאות ירתיע ולו תושב שטחים אחד ממסירת דבר שקר למשפחתו.
7. הבקשה של המשיבים מוגשת אחרי סדרה של עתירות הביאס קורפוס מוצדקות, אשר אף המשיבים הכירו בצדקתן והביעו צער על התקלות שהביאו להגשתן (בג"ץ 8696/07 מישי נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית; בג"ץ 10058/07 ענאתי נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית; בג"ץ 10447/07 דבכ נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית; בג"ץ 1201/08 כעכה נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית; ובג"ץ 3693/08 אבו חליפה נ' מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית).
8. לו היה המשיב 1 עומד במחויבותו שבדין, ומודיע למשפחות העצורים באופן מיידי לאחר כל מעצר; לו היה המשיב 2 עומד במחויבותו ומחזיק בידיו מידע עדכני על מעצרו ומקום מעצרו של כל תושב השטחים המוחזק בידי כוחות הביטחון של ישראל; ולו היה המשיב 3 עומד במחויבותו שבדין ומקפיד לרשום כל כלי הנמצא בחזקתו, מן הסתם לא היו מוגשות עתירות הביאס קורפוס כלל, שהרי המוקד להגנת הפרט היה משיב למשפחות המודאגות הפונות אליו שאם המשיבים אומרים שיקירם אינו מוחזק בידם, זהו אכן המצב לאשורו. אלא שכידוע לא כך הוא המצב והעתירות לעיל חשפו כשלים אצל כל אחד ואחד מהמשיבים הנ"ל.
9. לפיכך, חדלונם של המשיבים ולא מעשה זה או אחר של העותר או של המוקד להגנת הפרט הוא אשר מביא לתוצאה כי לעיתים נדירות ביותר מוגשת עתירה המתגלה כלא מוצדקת.
10. יש גם לזכור כי מערך האיתורים אותו מפעיל המוקד להגנת הפרט אשר מטפל, מדי שנה, בלמעלה מעשרת אלפים בקשות של משפחות לאיתור יקיריהן, ואשר מצריך הוצאה שנתית של מאות אלפי שקלים, מבצע למעשה את העבודה אותה היו המשיבים, על פי החוק והפסיקה, חייבים לבצע.
11. לפיכך מבקשים העותרים כי בית המשפט הנכבד יידחה את בקשתם של המשיבים להוצאות.

17 ביוני 2008

ידין עילם, עו"ד
ב"כ העותרים

(ת.ש. 55002)